

Μετατρέποντας έναν μαθητή... σε παίκτη

Ποιος ο ρόλος ενός δασκάλου στη δημιουργία νέων παικτών;

Χωρίς αμφιβολία, ο ρόλος του δασκάλου είναι πολυσύνθετος και γεμάτος προκλήσεις. Ένας εκπαιδευτής του μπριτζ έχει μπροστά του μια σειρά θεμάτων που πρέπει να αντιμετωπίσει και που καθιστούν το έργο του μοναδικό. Βρίσκεται απέναντι στην προκατάληψη για το μπριτζ από μερίδα ανθρώπων που στη θέση του αθλήματος βλέπουν μπροστά τους μόνο 'τραπουλόχαρτα' και 'τζόγο'. Βρίσκεται απέναντι στην παντελή άγνοια του αθλήματος από μερίδα ανθρώπων που δεν είχαν ποτέ καμία επαφή με το άθλημα. Βρίσκεται απέναντι σε ανθρώπους που επειδή έπαιζαν κάποια συναφή παιχνίδια έχουν την αίσθηση ότι γνωρίζουν τους κανόνες του μπριτζ. Βρίσκεται απέναντι σε μια τυχαία συνάθροιση διαφορετικών ανθρώπων που ο καθένας τους ξεκινά να μαθαίνει μπριτζ για διαφορετικούς προσωπικούς λόγους.

Πέρα και πάνω από όλα αυτά, όμως, ο δάσκαλος βρίσκεται απέναντι σε έναν πρωταρχικό εσωτερικό φόβο των μαθητών που άλλοτε είναι εμφανής και άλλοτε όχι. Μαθητές που διστάζουν να μπουν στην αγορά ενώ γνωρίζουν ότι μπορούν, μαθητές που δεν συγκρατούν καλά τα φύλλα τους από το τρέμουλο, μαθητές που εξουθενώνονται από την ένταση, μαθητές που απογοητεύονται από μία αποτυχία ή από τη δημοσιοποίησή της είναι παραδείγματα που συναντούνται συχνά.

Όλα τα παραπάνω καλείται ένας δάσκαλος να τα αντιμετωπίσει και κάπως έτσι ξεκινά μια μαθητική χρονιά! Και κατά τη διάρκεια των μαθημάτων πρέπει τα στερεότυπα για το μπριτζ να γίνουν αγάπη για το άθλημα, η άγνοια να μετατραπεί σε μπριτζιστική γνώση, η ημιμάθεια των κανόνων να αλλάξει σε σωστή εφαρμογή των κανονισμών και η τυχαία συνάθροιση ανθρώπων να εξελιχθεί σε ομάδα και, πιθανόν, σε φίλια!

Ο εκπαιδευτής που στο τέλος μιας τέτοιας διαδρομής καταφέρνει να επιτελέσει ένα τέτοιο έργο νοιώθει περηφάνια και ικανοποίηση. Όλα όσα πέτυχε –και δεν ήταν και λίγα– του χαμογελούν. Άνθρωποι που μερικούς μήνες πριν δεν γνώριζαν καν τι είναι το μπριτζ τώρα παίζουν stayman και transfer. Άνθρωποι που μερικούς μήνες πριν ήταν μεταξύ τους άγνωστοι τώρα είναι συμπαίκτες και φίλοι.

Και ενώ επαναπαύεται στις δάφνες του, ξαφνικά το οικοδόμημά του αρχίζει να καταρρέει. Μαθητές εγκαταλείπουν, δεν εμφανίζονται στα τουρνουά, αρνούνται να παίξουν.

Τι πήγε άραγε στραβά;

Δημιουργήσαμε καλούς μαθητές, σε φιλικό κλίμα, ασφαλείς μέσα στο περιβάλλον μιας αίθουσας. Δημιουργήσαμε όμως παίκτες; Παίκτες έτοιμους να βγουν από το «κουκούλι» τους και να σταθούν με αυτοπεποίθηση σε ένα τουρνουά; Μάλλον όχι. Τι μας διέφυγε στην πορεία; Αυτός ο εσωτερικός φόβος που πάντα ήταν εκεί και δεν τον αντιμετωπίσαμε όπως θα έπρεπε. Στείλαμε έτσι «άοπλους» ανθρώπους στη «μάχη».

Τι θα μπορούσαμε να έχουμε κάνει;

Η απάντηση εδώ δεν είναι απλή. Θα έπρεπε να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον φόβο με κάθε δυνατό μέσο.

Να μιλήσουμε για τον ακριβή τρόπο με τον οποίο διεξάγονται τα τουρνουά. Ο κάθε άνθρωπος όταν βρίσκεται σε «άγνωστα νερά» νοιώθει άβολα. Όταν έχει ενημερωθεί καλά για το τι να περιμένει είναι πιο εύκολο να το αντιμετωπίσει.

Να ενημερώσουμε λεπτομερώς για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κάθε παίκτη σε ένα τουρνουά. Αυτό θα οδηγήσει τους μαθητές-παίκτες σε λιγότερα λάθη και ως εκ τούτου θα αισθάνονται μεγαλύτερη ασφάλεια παίζοντας.

Να ενημερώσουμε τους μαθητές για την παρουσία και τον ρόλο του **διαιτητή** σε έναν αγώνα. Έχουμε άραγε αντιληφθεί ότι ορισμένοι μαθητές αγνοούν ακόμα και το γεγονός ότι σε κάθε αγώνα υπάρχει διαιτητής; Πόσο μάλλον να ξέρουν τον ρόλο του;

Να τους δείχνουμε τον ορθό τρόπο επίλυσης των προβλημάτων που δημιουργούνται πάνω στο τραπέζι. Πρέπει να αποενοχοποιηθεί το κάλεσμα του διαιτητή. Να αντιμετωπίζεται ο διαιτητής περισσότερο ως σύμβουλος και τηρητής των κανόνων παρά ως τιμωρός.

Να μιλήσουμε για το ευ αγωνίζεσθαι. Η ευπρέπεια και η καλή συμπεριφορά θα έπρεπε να είναι αυτονόητες σε οποιοδήποτε άθλημα. Δυστυχώς, αυτό δεν συμβαίνει πάντα. Νέοι μαθητές-παίκτες πέφτουν συχνά θύματα ενός ιδιόμορφου τύπου bullying που δεν μπορούν ούτε οφείλουν να αντιμετωπίσουν. Αν, λοιπόν, σε μια τέτοια περίπτωση δεν έχουν πού να στραφούν, τότε απλά απογοητεύονται και εγκαταλείπουν.

Με βάση τα παραπάνω, μήπως θα ήταν χρήσιμο ένα βασικό, συνοπτικά γραμμένο και με κατανοητούς όρους φυλλάδιο κανονισμών να μοιράζεται σε κάθε μαθητή;

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Σε συνδυασμό με τους υπόλοιπους στόχους του, ένας εκπαιδευτής του μπριτζ πρέπει να προσπαθήσει να δημιουργήσει νέους παίκτες που αγαπούν το μπριτζ, που συμπεριφέρονται με ευπρέπεια, που είναι ικανοί να υπερασπιστούν τον εαυτό τους απέναντι στους παλαιότερους, που αναγνωρίζουν τους διαιτητές και τους καλούν όποτε παραστεί ανάγκη, που δεν φοβούνται πια.